

— Ar trešo daļu apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Civildienesta tiesa savā pamatojumā ir pieļāvusi neprecizitātes faktos un papildus tā ir sagrozījusi vai nav ņēmusi vērā tai sniegtos pierādījumus (pārsūdzētā sprieduma 80., 81., 85., 88. un 90. punkts).

Prasība, kas celta 2011. gada 6. jūnijā — *Gooré*/Padome

(Lieta T-285/11)

(2011/C 238/38)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Charles Kader Gooré* (Abidžana, Kotdivuāra) (pārstāvis — *F. L. Meynot*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— daļēji atcelt Eiropas Savienības Padomes 2011. gada 6. aprīļa Regulu (ES) Nr. 330/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 560/2005, ar ko nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kuri vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Kotdivuārā, attiecībā uz *Charles Kader Gooré* vārda iekļaušanu II pielikumā paredzētajā sarakstā (un pasludināt, ka tas viņam nav piemērojams),

— piespriest Eiropas Savienības Padomei samaksāt *Charles Kader Gooré* summu EUR 50 000 apmērā kā atlīdzību par nodarīto kaitējumu,

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti būtiski procedūras noteikumi. Prasītājs Eiropas Savienības Padomei pārmet to, ka, pirmkārt, neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un, otrkārt, esot pārkāpts samērīguma princips tiktāl, ciktāl ierobežojošie pasākumi pārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu Eiropas Savienības Padomes izvirzītos mērķus.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti Līgumi. Prasītājs Eiropas Savienības Padomei pārmet to, ka, pirmkārt, ir pārkāptas tiesības aizstāvēties tiktāl, ciktāl prasītājam vispār neesot tikuši paziņoti nekādi pasākumu pamatojošie apstākļi, un, otrkārt, ir pārkāptas īpašumtiesības.

Prasība, kas celta 2011. gada 6. jūnijā — *Heitkamp BauHolding*/Komisija

(Lieta T-287/11)

(2011/C 238/39)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Heitkamp BauHolding GmbH* (Herne, Vācija) (pārstāvis — *W. Niemann*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt atbildētājas 2011. gada 26. janvāra lēmumu, ar 2011. gada 15. aprīļa labojumiem lietā C 72010, kas pēc prasītāja rīcībā esošās informācijas vēl nav publicēts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza šādus pamatus.

— Vācijas *Körperschaftssteuergesetz (KStG)* 8.c panta 1a. punktā minētā sanācijas klauzula neesot atbalsts LESD 107. panta izpratnē. Jau klasificējama references sistēmu, atbildētāja esot pieļāvusi kļūdu, par references sistēmu uzskatot "tiesību normas par kapitālsabiedrību zaudējumu novirzīšanu, kuru kapitāldaļas ir pirkuma priekšmets". Prasītājs turpretī uzskata, ka zaudējumu novirzīšanā neierobežotā laikā faktiski ir references sistēma, kas kā objektīvā neto principa izpausme esot spēkā arī uzņēmumu nodokļa tiesībās.

— KStG 8.c pantā paredzētā zaudējumu novirzīšanas atcelšana esot jākvalificē kā uzņēmums, savukārt KStG 8.c panta 1a. punkta sanācijas klauzula kā šīs atcelšanas uzņēmums esot vispārīgs noteikums, ar kuru finansiālās līdzdalības kapacitātes samērīguma princips, finansējot publiskos izdevumus (*Leistungsfähigkeitsprinzip*), ir piemērojams arī sanācijas gadījumā.

— Lai arī atbildētāja norādot, ka "references sistēmu veido uzņēmuma ienākuma nodokļa sistēma aktuālajā versijā", tā tomēr neievērojot, ka Likuma par ekonomiskās izaugsmes paātrināšanu (*Wachstumsbeschleunigungsgesetz*) dēļ tiesiskā situācija Vācijas Federatīvajā Republikā esot pavisam citāda. Pēc slēptās rezerves klauzulas ieviešanas KStG 8c. pantā